

Nyilas Attila

Ima

Aki szeretsz,
akit szerettem,
szeresd őt,
akár helyettem.

Várta fehéringes, pulcsis fiú.
Várta pulóverben, fehér ingben.
Várja kórházi pizsamában,
csikosban. Talpig fehérben.

Álom-tenger veszteglő hajósa.
Vitorlája évek óta bontva -
rendelj röpitő szeleket
e cél-rajt-vonali pontra.

Ha van ünnep, neki készült,
neki készült, s lekéssett.
Az örök szertartásra végül
engedd, engedd be, kérlek.

Hogy megtalálja fény-szavait
a ráboruló, poklos éjben,
tanítvány köszörűli torkát
tisztá, tiszta feketében:

aki szeretsz,
akit szerettem,
szeresd őt,
akár helyettem.

Májusi eső

Májusi eső
aranyat ér.

Eljegyzéstünk nem volt,
de jegyesek vagyunk.

Mosógépet veszünk,
éttermet foglalunk.

Anyám nincs jobban,
az esőnek örül.

A bikák után most
az ikrek ünnepelnek.

Vannak, akik kibékülnek,
vannak, akik összevesznek,

aztán újra kibékülnek.
Csak mi vagyunk boldogok.

Áttördelt szövegrész

„Valamikor gyönyörű angyal volt az ördög. Isten őt is gazdagnak és hatalmasnak teremtette, sőt nagyon bölcsnek is. Ő azonban

nem akart engedelmeskedni Istennek. Ő maga akart lenni az Isten. Ezért elkergette Isten maga mellől az ördögöt. Ettől fogva

nagyon gyűlölte az ördög az Istent. Elhatározta magában: megrontja, elpusztítja mindazt, amit Isten

olyan csodálatos szépnek teremtett. Terve kivitelezéséhez felhasználta a kígyót. Megtanította beszélni.”